

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U
ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna
Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-2100/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja AFRO d.o.o., Mučići, Mučići 38E, OIB: 42046322633, zastupano po punomoćniku Ivanu Županu, odvjetniku u OD Župan, Babić & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Grgić Zovko, odvjetnica iz OD Grgić i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 23. ožujka 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetničkog vježbenika Marka Radića i punomoćnice tuženika, 28. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 96,45 eur, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 2. listopada 2024. do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa Europske središnje banke koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te nakaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 144,90 eur, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 28. travnja 2026. do isplate, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa Europske središnje banke koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1./ Tužitelj je 22. rujna 2025. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate, u kojoj navodi, u bitnome, da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila 16. listopada 2022. oštećeno vozilo registarske oznake RI 1115 I, u vlasništvu Marijane

Majdandžića. S obzirom da je u vrijeme nezgode predmetno vozilo kod tuženika bilo osigurano policom automobilske kasko osiguranja, da je na zahtjev vlasnika vozila kao tuženikovog osiguranika, kod tuženik izvršen izvid i procjena štete. Vozilo je tuženikov osiguranik odlučio popraviti kod tužitelja, koji je za izvršeni popravak vozila izdao račun na iznos od 1.019,36 eur. Međutim, tuženik je samo djelomično izvršio isplatu troškova potrebnih za popravak vozila, i to u iznosu od 922,91 eur temeljem predmetnog tužiteljevog računa. Preostala je razlika od 96,45 eur, utužena u ovom postupku, koja tvrdi da je posljedica je različite cijene radnog sata potrebnih limarskih i lakirerskih radova. Naime, tuženik je prilikom isplate odštete satnicu potrebnih radova servisera obračunao po cijeni koju sam priznaje, uzimajući si time neosnovano pravo određivati cijene radnog sata drugog gospodarskog subjekta, tužitelja. S obzirom da je tuženikov osiguranik ugovorom o ustupu potraživanja tužitelju ustupio svoju tražbinu prema tuženiku po osnovi isplate naknade iz osiguranja temeljem predmetnog računa izdanog radi popravka osiguranog vozila, tužitelj od tuženika potražuje isplatu preostalog iznosa potrebnog za izvršeni popravak vozila, sa zakonskim zateznim kamatama obračunatim počevši od 2. listopada 2024. do isplate, po stopi mjerodavnoj za ostale odnose.

2./ U odgovoru na tužbu tuženik osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju, činjenične navode tužbe, osnovanost i visinu istaknutog zahtjeva jer da ne proizlaze iz priloženih odnosno u tužbi predloženih dokaza. Ukazuje da odluke tuženika u postupku koji je prethodio parnici nemaju značenja u ovom postupku jer da osiguranik ponudu tuženika u mirnom postupku nije prihvatio. Smatra da je osiguranik jer nije prihvatio tuženikov prijedlog radionice popravka doprinio da štete bude veća, stoga što da tužitelj cijene popravka obračunava u znatno višem iznosu od tržišnih. Osporava i zatraženi tijek zateznih kamata.

3./ U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: tužiteljev račun (list 9 spisa), izvid štete (list 10 spisa), račun za predujam (list 11 spisa), izvod otvorenih stavki (list 12 spisa), tužiteljev cjenik (list 13 spisa), ugovor o ustupu tražbine i obavijest o ustupu (list 14-17 spisa), sudska praksa (list 20-42, 54-60 spisa), očitovanje Agencije za nadzor financijskih usluga (list 43-44 spisa), očitovanje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja (list 50-53 spisa).

4./ Ocjenjujući da su odlučne činjenice u dovoljnoj mjeri raspravljene, sud je odbio preostale tužiteljeve dokazne prijedloge. Iz razloga koji slijede u nastavku obrazloženja, ocijenjeno je da nisu potrebni za utvrđenje činjenica o kojima ovisi odluka u ovoj pravnoj stvari (odlučnih činjenica), pa su stoga kao nepotrebni odbijeni tuženikovi dokazni prijedlozi i to: saslušanja tuženikovog procjenitelja Erika Krmeka kao svjedoka, zahtjev tužitelju da dostavi račune izdane fizičkim osobama za popravak vozila i financijsko vještačenje tužiteljevih poslovnih knjiga na okolnost cijene koju tužitelj obračunava po osnovi ranih sati za popravke vozila, pribava podataka od servisa u koje je tuženik uputio osiguranika o cijeni po kojoj vrše popravke, odnosno saslušanje djelatnika ovih pravnih osoba kao svjedoka na ovu okolnost, prometno vještačenje na okolnost da li je vozilo moglo biti popravljeno po cijenama po kojima je tuženik obračunao osigurninu.

5./ Temeljem tako provedenih dokaza, ocijenivši ih primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni

pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6./ Predmet spora je zahtjev tužitelja kao novog vjerovnika za isplatom naknade iz osiguranja u visini preostalog dijela računa ispostavljenog za popravak osiguranog vozila.

7./ Na temelju priloženih isprava i navoda stranaka utvrđene su odlučne činjenice kako sijedi.

8./ Marijana Majdandžić obratila se 9. prosinca 2022. tuženiku radi izvida štete nastale na vozilu registarske oznake RI 1115 I u štetnom događaju 16. listopada 2022. Kod tuženika je izvršen izvid štete 16. listopada 2022. te je u izvidu evidentiran broj police osiguranja 8311011183. Prema tuženikovo procjeni, za popravak vozila je potrebno 2,50 sati limarskih i 4,00 sata lakirerskih radova, uz naznaku cijene od 17,26 eur po satu te potrošni materijal u iznosu od 72,86 eur. Marijana Majdandžić je, nakon izvršenog izvida kod tuženika, popravak vozila obavila kod tužitelja koji je za izvršeni popravak izdao račun broj 183-21340-91 od 17. veljače 2023. Prema specifikaciji iz ovog računa, razvidno je da je popravak izvršen u skladu s izvidom štete, pri čemu je broj potrebnih radnih sati obračunat u količinama kako je tuženik naveo u izvidu, no po cijeni od 31,87 eur (uvećano za PDV) po satu. Potrošni materijal obračunat je u skladu s izvidom. Iz tužiteljevih poslovnih knjiga razvidno je da je, plaćanjem izvršenim 17. veljače 2023., račun djelomično podmiren za iznos od 922,91 eur, odnosno da je preostalo potraživanje po ovom računu od 96,45 eur. Marijana Majdandžić zaključila je s tužiteljem 15. veljače 2023. Ugovor o ustupu potraživanja koje ima prema tuženiku po osnovi naknade troškova za izvršeni popravak vozila. Tužitelj je o ovom ustupu obavijestio tuženika 3. ožujka 2025., uz zahtjev za izvrši plaćanje preostalog iznosa troškova potrebnih za popravak vozila. Tuženik se očitovao (porukom elektroničke pošte od 10. ožujka 2025.), da je po predmetnom odštetnom zahtjevu odšteta isplaćena na račun Marijane Majdandžić, a u visini iznosa koji joj je tuženik ponudio (922,81 eur). Naime, temeljem Uvjeta za kasko osiguranje da je osiguraniku nakon pregleda vozila dostavljena uputa o radionici za popravak na koji se isti oglašio te da tuženik smatra da je isplatom ponuđenog iznosa u cijelosti izvršio svoju obvezu iz predmetne police kasko osiguranja.

9./ Tuženik tijekom postupka nije priložio uvjete osiguranja na koje se poziva, no priložio je Uputu od 9. prosinca 2022., koja se odnosi na predmetni izvid štete, u kojoj je naveo da odluku o osnovanosti zahtjeva u vrijeme izdavanja upute još nije donio, no da podsjeća osiguranika (Marijanu Majdandžić) da je uvjetima kasko osiguranja dogovoreno da popravak ima izvršiti u radionici koju odredi tuženik kao osiguratelj. U protivnom da će troškove popravka priznati u visini kalkulacije troškova popravka u ponuđenim radionicama.

10./ Očito je paušalno i neosnovano osporavanje tuženika da ne bi bio pasivno legitimiran kao kasko osiguratelj oštećenog vozila i da nije nastao osigurani slučaj predviđen predmetnim ugovorom o kasko osiguranju. Naime, tuženik je, dajući osiguraniku Uputu na koju se i sam poziva, nedvojbeno potvrdio da je s osiguranicom glede predmetnog vozila u odnosu iz kasko osiguranja predmetnog motornog vozila. Konačno, tuženik je, očitujući se na dopis tužitelja, naveo da je odštetni zahtjev iz kasko osiguranja utvrdio osnovanim i da je osigurninu isplatio u visini troškova

popravka prema kalkulaciji radionica u koje je radi popravka uputio osiguranicu. Neosnovane su stoga i tvrdnje tuženika da njegove odluke iz mirnog postupka ne bi imale značenje, kada je upravo sam plaćanje izvršio po ponudi koju je osiguranici dao, iako je ona očito nije prihvatila.

11./ Tuženik nije dostavio uvjete osiguranja kojima bi potkrijepio da je između njega i osiguranice ugovorena dužnost osiguranika popravak vozila izvršiti u radionici na koju tuženik uputio osiguranika i prava osiguratelja s tim u vezi. Neosnovano je stoga pozivanje tuženika na ugovorne odredbe postojanje kojih nije dokazao i sadržaj kojih nije potkrijepio (čl. 219. st. 1. ZPP-a).

12./ Iz tuženikovih je navoda razvidno da plaćanje osigurnine u visini troškova popravka obračunatih na tužiteljevom računu osporava jer tvrdi da je popravak bilo moguće izvršiti i po nižim cijenama, odnosno da su cijene po kojima je tužitelj popravak izvršio veće od tržišnih. Ovi su navodi tuženika neosnovani. Prije svega, pogrešno je shvaćanje tuženika da bi postojala obveza oštećenika, odnosno osiguranika popravak izvršiti po najpovoljnijim cijenama (najjeftinijim) na tržištu. Takva naime obveza ne proizlazi niti iz jedne zakonske odredbe pa je pogrešno shvaćanje tuženika da bi oštećenik, jer popravak nije izvršio po najjeftinijim cijenama, doprinio da šteta bude veća. Tužitelj je, dostavom cjenika od 30. rujna 2022., iz kojeg je razvidno da cijene radnih sati za popravak vozila obračunava upravo po cijenama po kojima je obračun izvršio i u predmetnom računu, dokazao da je popravak izvršio po cijeni koju redovito naplaćuje. S obzirom da tuženik nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju da obračunate cijene nisu cijene koje tužitelj redovito naplaćuje, sud je takve navode tuženika ocijenio paušalnim.

13./ Dakle, tužitelj je popravak izvršio po cijeni od 39,84 eur (iskazano s PDVom) po kojoj popravke redovito naplaćuje. Da se radi upravo o mjerodavnoj tržišnoj cijeni razvidno je, s jedne strane, iz računa drugih servisa, koje je priložio tužitelj, odnosno tuženikove procjene iz izvida štete. Naime, tuženik je, očito smatrajući da je popravak moguće izvršiti po toj cijeni, u izvidu procijenio cijenu radnih sati od 17,26 eur, dakle znatno nižu od tužiteljeve. Tužitelj je pak priložio račune iz kojih je razvidno da druga osiguranja (Croatia osiguranje d.d. i Adriatic osiguranje d.d.) popravke podmiruju i po znatno većim cijenama radnih sati, od 60,00 odnosno 80,00 eur/h (bez uračunatog PDVa). Utvrđeno je stoga da nisu osnovane tvrdnje tuženika da cijene po kojima je tužitelj popravak izvršio, a koje su u skladu s cijenama iskazanim u njegovom cjeniku te u rasponu cijena na tržištu mjerodavnom za popravak vozila, ne bi bile mjerodavne tržišne cijene. S obzirom dakle da ne postoji obveza popravka u najpovoljnijem servisu, niti je tuženik dokazao da bi takva obveza u konkretnom slučaju bila uopće ugovorena, a da je utvrđeno da je cijena po kojoj je popravak tužitelj izvršio upravo cijena na tržištu mjerodavnom za popravak vozila, to nisu stoga osnovane tuženikove tvrdnje da bi osiguranik odabirom popravka vozila kod tužitelja pridonio visini nastale štete.

14./ Dakle, troškovi popravka prema tužiteljevom računu iznose 1.019,36 eur, od kojeg je iznosa tuženik podmirio 922,91 eur, pa je dakle šteta nastala na osiguranom vozilu prema troškovima potrebnim za popravak vozila, koji nisu sporni prema opsegu i količini, ostala nenamirena u iznosu od 96,45 eur, koji očito proizlazi iz razlike u cijeni radnog sata autoservisa prema kojoj je tuženik obračunao odštetu u visini troškova potrebnih za popravak osiguranog vozila.

15./ Ugovorom o ustupu tražbine radi ispunjenja od 15. veljače 2023. Marijana Majdandžić ustupila je tužitelju tražbinu prema tuženiku, a po osnovi preostalog dijela tužiteljevog računa za izvršeni popravak vozila, te je tuženik 3. ožujka 2025. obaviješten o izvršenom ustupu.

16./ U skladu s odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje ZOO), vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o novčanoj tražbini osiguranika po osnovi naknade temeljem kasko osiguranja prema tuženiku kao osiguratelju, to se ne radi o tražbini koja bi sukladno citiranoj odredbi bila neprenosiva. Sukladno odredbi čl. 82. st. 1. ZOO-a za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju, što je u konkretnom slučaju učinjeno. Tužitelj kao primatelj ima prema tuženiku kao dužniku ista prava koja je njegov osiguranik kao ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja (čl. 84. st. 1. ZOO-a). U konkretnom se slučaju, prema sadržaju ugovora o ustupu, radi o ustupu tražbine radi ispunjenja pa se obveza tuženikovog osiguranika prema tužitelju, po osnovi isplate naknade za izvršeni popravak vozila, gasi tek kad tužitelj naplati od tuženika ustupljenu mu tražbinu po osnovi naknade iz osiguranja.

17./ Neosnovano stoga tuženik osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, jer je tužitelj vjerovnik kojem je vlasnik vozila kao osiguranik ustupio svoju tražbinu prema tuženiku, odnosno svoju pasivnu legitimaciju kao osiguratelja temeljem zaključene police automobilskeg kasko osiguranja za oštećeno vozilo.

18./ S obzirom da je na tužitelja prenesena tražbina prema tuženiku kao osiguratelju po osnovi sklopljenog ugovora o kasko osiguranju vozila, to isti prema tuženiku ima ista prava kao i njegov osiguranik.

19./ Slijedom navedenog, tuženik je dužan isplatiti tužitelju preostali iznos osigurnine u visini troškova potrebnih za popravak vozila, u iznosu od 96,45 eur.

20./ S obzirom da tuženik isplatu osigurnine očito nije izvršio pravovremeno, po primitku odštetnog zahtjeva (9. prosinca 2022.), tužitelju pravo na zatezne kamate pripada počevši od primitka obavijesti o osiguranom slučaju, u skladu s odredbom čl. 943. ZOO-a, dok je stopa zateznih kamata utvrđena na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, u visini stope mjerodavne za ostale odnose. Slijedom navedenog, a uz primjenu odredbe čl. 81. st. 1. i st. 3. ZOO-a (prelazak sporednih prava na primatelja), očito je pogrešno shvaćanje tuženika da bi zatezne kamate tekle tek od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari.

21./ Tužitelj je s tužbenim zahtjevom u cijelosti uspio u sporu pa se odluka o njegovom zahtjevu za naknadu troškova postupka osniva na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi s odredbom čl. 155. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023, dalje Tarifa). Tužitelju je priznat trošak jednokratne nagrade (T.br. 7/9 i 46 Tarife) u iznosu od 125,00 eur. Sudska pristojba za tužbu priznata je u plaćenom iznosu od 6,64 eur, a za presudu

u iznosu od 13,27 eur, u skladu s odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.).

22./ Odluka o zateznim kamatama na dosuđene troškove postupka tužitelju u iznosu od 144,90 eur osniva se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, te se kamate obračunavaju počevši od donošenja ove presude do isplate, u visini stope iz odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, mjerodavne za ostale odnose.

U Zagrebu 28. travnja 2026.

Sutkinja:
Tina Šimović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda, u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

U postupku u sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. točke 3. ovog Zakona.

Broj zapisa: **9-30887-47204**

Kontrolni broj: **09f51-e895d-48125**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.